

Kirjekuori:
Neiti Laina Siltaloppi.
Ilmajoki. as.
Läh: Stm Osmo
Leima:
Luumäki 11.XII.40
Kenttäpostia
Takana leima:
Ilmajoki 13.XII.40

Kirjeen teksti:
Taavetti 10.XII-40

Laina hyvä!

Parhaat terveiset Sinulle täältä Karjalan rajamailta sinne pohjanmaalle. Kun oltiin itsenäisyyspäivänä paraatissa tuli viime talvi liian elävästi silmieni eteen, enkä voinut yhtään nauttia sen sotilaallisesta juhlallisuudesta. Olin koko päivän alakuloisella mielellä, ja kaipasin hiljaista yksinäisyyttä kovempaa kuin koskaan ennen,-----olen liian herkkä huomaamaan kaikkea mieltä painavaa. Suurin kaipuu mitä minulla on täällä, on musiikin laulun, sillä näitä kahta minä olen aina rakastanut ja niiden seurassa olen kotona iltani ja kauniit kesäamut viettänyt. Kun luin kirjeestäsi niitä laaluen (??) nimiä joita esititte itsenäisyys juhlassa, niin aloin hirmuisesti kaivata yhtä laulua niistä. Olen sen kuullut Messuhallissa Finlandin kuoron säestämänä ja A.Alkin (??) laulamana ja täytyy sanoa että se oli kaunis vaikuttava, siitä saakka olen pitänyt siitä.

Meidän suuri sävelten sankari täyttää nyt 75.v. mitä Sinä pidät Sibeliuksen sävellyksistä? Kukas teidän kuoroa johtaa?

Niin se rintamalla olo, jos minä tässä tekisin Sinulle oikein perinpohjaisen selon koko asiasta. Minä en siviilissä ollut Pentin (ilmeisesti Lainan serkku/AKR) tuttavina, koska en ollut kotona, mutta tulin tuntemaan Hänen kun kävin lomilla. Topi tuli Hänen tuntemaan sotaväessä ja siellä heistä tuli saman paikkakunnan poikina hyvät toverit. Sitten syksyllä-39, he joutuivat kannakselle, marrask; 29päiv; he tulivat lomalle yhdessä, silloin minä tulin tuntemaan Pentin entistä paremmin. Saman kuun viimeinen päivä, kun alkoi sota, saivat he käskyn palata heti joukko-osastoon (joka oli 1 Pr.) olin "Topille" viemässä sen tiedon, samana iltana kävi "Topi" kanssa soittamassa Pentille ja he sopivat lähtönsä aamuksi olin myös aamulla asemalla saattamassa heitä. Sitten kävi niinkun on käynyt Pentti jäi, sitä en tiedä oikein varmaan missä se tapautui, (en ole Topilta koskaan kysynyt sitä.)

Mutta epäilen että se tapahtui Summasta oikealle?

Summan murruttua 14,päi helmi k: alkoi sitkeä viivytys kohti Viipuria. Helmikuun 17 päivä tulin minä rintamalle, silloin oli omat vetäytyneet Kämärän as;ltä Perolle, jossa "Topi" haavoittui käsivarteen pikakiväärin suihkusta(??) (en tiedä tätäkään päivää.)

Me viivytettiin Perolta Tammisuolle sitten lepäsimme viikon päivät, mutta kun ryssä painosti ankarasti Viipurin lahde (tai Viipurin lahdelta??), ja Papulaan jouduimme viimeksimainitussa tekemään useita raskaita vastaiskuja. Kaikesta pommituksista huolimatta jouduimme vetäytymään Heinjoen?tien suunnassa. Tammisuon tälle puolen

(laitaan merkity: En tiedä varmaan olikose Heinjoentie, kun meillä oli sodan aikana kaikilla peitenimet.), siinä ja vuoroin Papulan mäen reunalla tapellen kului aika maalisk; 11 päivään silloin kävimme illalla partioimassa Tammisuon yli ja saimme

tietoa, että ryssä valmisti läpimurtoa Heinjoen?tien suuntaan. 12 päi; kului Krk ja tyks;tä keskityksessä ja väkivaltaisten tiedustelujen torjumisessa.

Illalla alkoi jo ryssän kärki joukot hyökkäämään, olin silloin Heinjoen?tiellä K.P,nen ja 8;san kasapanoksen kanssa ns. "Molotovvin montussa" ja katselin tankkien liikkeitä tiellä. Näin kului aika 13;ta aamuun, kello 4;jä ja tuli käsky että kello 6;si vetäydytään taaemmaksi.

Kovassa kranaatti sateessa aloimme vetäytyä, ja siinä mennessä sain minäkin jonkun kiven viereltä sellaisen äkki heiton. Kun puristelin silmäni, suuni ja korvani mullasta, niin silloin olikin korkea aika suksia. Emme kuitenkaan ehtineet uusiin aseisiin kun tuli käsky, että vanhat asemat otettava takaisin, ja että rauha tulisi kello 11;ta.

Tällöin alkoi oma tykistö ampuu ennen kuulumattomalla vauhdilla, tässä korvia vihlovassa räjähdys ja kranaatti ulinassa alkoi katkera eteneminen? Emme kuitenkaan saavuttaneet määrättyä päämääräämme. Tästä tai näistä hetkistä on minulla katkerimmat muistot, moni poika toivossa nähdä toivottu rauha sai antaa verensä purppuroira kristallin hohtoisia kevät hankiamme joiden yllä oli sees' sinitaivas ja aamu aurinko loi kultaa nuorille vapauden sankareille-----.

Sitten tapahtui se uskomaton ihme kello 11, tasan kieri vain kaiku enää äskeisen sodan melskeestä---rauha oli tullut, jota moni äsken toivonut aseveli ei nähnyt koskaan ----.

Tässä silmäni vasta oikein huomasi kuinka pieni arvoinen on ihmisen elämä tämän mailman silmissä!

Mutta nyt ei meidän pidä unohtaa heitä, ei ole liian paljon että isänmaallisissa juhlatilaisuuksissa pidetään lyhyt hiljainen hetki heidän muistolleen.

Kyllä tässä on kai mielestäni tullut taas sodasta, mutta jos Sinulle on tässä jotain epäselvää niin kysy vain kyllä mina vastaan jos vain voin?

Täällä on täysi talvi lunta on n 30,cm ja pakkasta noin 10°-sen tuntumilla, järven jää kestää jo aivan hyvin, tuskin siellä pohjanmaalla on viellä talvesta mitään tietoa?

Minua kiinostaa yksi juttu, ja kun tässä on tähän saakka oltu yhtä mieltä kaikissa asioissa, niin olisin halukas tietämään pidätkö Sinä tanssista, tämän jälkeen luulen että olet täysin selvillä minusta? Epäilen ettet saa tästä töheröstä selvää kaikinpaikoin?

Hyvää vointia ja hauskaa jatkoa

Monin terveisin,

Osmo.